

POLITURA (1) *sb f*

N sg politura.

Sł stp, Cn brak, Linde XIX w. w innym znaczeniu.

Bibuła, papier wchłaniający płyny [politura – gładkość Mącz 308a; – wychędożenie Calep; polerowanie, gładzenie, wyprawa – politura Cn]: Charta bibuła, Makulatur papyr Politurá Murm 190.

EB